

- pozemek parc. č. [redacted] lesní pozemek,
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., tech. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr (PK):
- pozemek parc. č. [redacted]

2. Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze stížnost. V jejím odůvodnění předně vyslovil přesvědčení, že shromážděné důkazy umožňují učinit dostatečně podložený závěr, že nemovitosti v obci [redacted] které získal v jejich exekuční dražbě [redacted] I. [redacted] F. [redacted] představují výnos jak z jeho vlastní trestné činnosti tak z trestné činnosti [redacted] P. [redacted] S. [redacted] u obou po právní stránce kvalifikovatelné jako trestný čin poškození věřitele a jako trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti, ovšem pro promlčení již trestněprávně nepostížitelné. Současně zdůraznil, že přitom [redacted] I. [redacted] F. [redacted] nebyl v dobré víře. V tomto kontextu poukázal na to, že již v dražební vyhlášce exekutora [redacted] D. [redacted] T. [redacted] bylo pod bodem VI. zmíněno omezení dispozičních práv k daným nemovitostem s ohledem na jejich zajištění pro účely uspokojení podvedených klientů společnosti [redacted] že běžný člověk s poctivými úmysly nekoupí, a to ani v dražbě, nemovitosti zajištěné v trestním řízení a že ani exekutoři majetek zajištěný v trestním řízení běžně v dražbách nezpeněžují, takže žádný jiný takový případ dosud nebyl zaznamenán. V návaznosti na to označil exekuční dražbu daných nemovitostí za zmanipulovanou a [redacted] L. [redacted] F. [redacted] za zvýhodněného oproti dalším „dražitelům“ exkluzivní dohodou s [redacted] P. [redacted] S. [redacted] k níž došlo zhruba měsíc po vydání dražební vyhlášky a zhruba měsíc před danou dražbou na schůzce kdesi v pizzerii v [redacted] [redacted] jejíž součástí bylo ujednání o tom, že [redacted] I. [redacted] F. [redacted] vydraží dané nemovitosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

v obci [redacted] za předem danou částku 29 až 30 milionů korun a že zároveň koupí fiktivní pohledávku, pro kterou byla vedena exekuce na majetek [redacted] P [redacted] S [redacted] aby se mu vrátila zpět částka uhrazená za vydražené nemovitosti. V této souvislosti na jedné straně ocenil, že soud prvního stupně po zrušení předchozích rozhodnutí vynesných v této věci vyslechl z jeho podnětu svědka M [redacted] H [redacted] který ve shodě s původním svědectvím V [redacted] B [redacted] popsal obsah oné „exkluzivní dohody“ mezi [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] L [redacted] F [redacted] a okolnosti, za nichž k ní na uvedené schůzce došlo, a na druhé straně soudu prvního stupně vytknul, že opomenul provést několik dalších jím navržených důkazů, mezi nimi výslechy bývalého exekučního soudce [redacted] Z [redacted] K [redacted] a rodinných příslušníků V [redacted] B [redacted] jakož i listiny tvořící obsah spisu vedeného k dané exekuční dražbě [redacted] A [redacted] K [redacted] právním zástupcem J [redacted] P [redacted]. V tomto kontextu připomněl, že nemovitosti v [redacted] patřící později trestně stíhanému a pravomocně odsouzenému [redacted] P [redacted] S [redacted] byly v roce 2000 postupem podle § 47 trestního řádu zajištěny kauze [redacted] pro účely uspokojení nároků poškozených na náhradu škody. Dne 1. prosince 2005 zakoupil tyto nemovitosti v exekuční dražbě nezákonně provedené soudním exekutorem [redacted] D [redacted] T [redacted] [redacted] I [redacted] F [redacted]. Učinil tak přes prostředníka P [redacted] Č [redacted] zatímco sám z povzdálí sledoval průběh dražby ve Spojených státech amerických. Až s odstupem pěti let – v roce 2010 – však vyšly najevo bližší okolnosti, za nichž k tomu došlo. Stalo se tak ve chvíli, kdy o nich informoval zmocněnkyni části poškozených klientů společnosti [redacted] H [redacted] M [redacted] a orgány činné v trestním řízení V [redacted] B [redacted] svědek dohody mezi [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] L [redacted] F [redacted] o prodeji oněch zajištěných nemovitostí. Tehdy také popsal – jak zdůraznil státní zástupce – podstatu celé transakce a triku během ní použitého, s jehož pomocí [redacted] P [redacted] S [redacted] navzdory svému trestnímu stíhání, hlavnímu líčení u Městského soudu v Praze (obžaloba na něj byla k Městskému soudu v Praze podána v září roku 2001) a posléze i pravomocnému odsouzení za podvod na přibližně 1000 klientech společnosti [redacted] u Vrchního soudu v Praze (dne 6. června 2006), vcelku snadno docílil vyvedení svého prakticky jediného hodnotného majetku, oněch nemovitostí v [redacted] tak, aby na tom dosáhl zisku jak on sám tak [redacted] L [redacted] F [redacted] a to na úkor nároku poškozených klientů společnosti [redacted] na náhradu škody. Nabídku účasti na dané transakci dostal původně od [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho právníků sám svědek V [redacted] B [redacted] ale na podzim roku 2005, těsně před zmanipulovanou dražbou nemovitostí v [redacted] jí odmítl a do celé operace vtáhl [redacted] L [redacted] F [redacted]. Podle toho, co k této operaci uvedl, sestávala ze dvou fází: v první fázi došlo k odkupu domnělé pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] z titulu závazku vzniklého v roce 1991 z úvěru čerpaného [redacted] P [redacted] S [redacted] od Komerční banky a.s. společností [redacted] ovládanou manželkou [redacted] L [redacted] F [redacted] D [redacted] F [redacted] v druhé fázi pak [redacted] L [redacted] F [redacted] koupil v exekuční dražbě nemovitosti [redacted] P [redacted] S [redacted] v [redacted] výrazně pod jejich znalecky stanovenou tržní cenou, a to s předpokladem, že vše co do dané operace vložil se mu fakticky vrátí prostřednictvím jemu spřízněné osoby, společnosti [redacted] uspokojením oné domnělé pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted]. V tomto kontextu poukázal státní zástupce na to, že v praxi bylo postupováno přesně podle tohoto plánu: [redacted] P [redacted] S [redacted] uznal notářským zápisem s doložkou přímé vykonatelnosti uvedený závazek z úvěru čerpaného od Komerční banky a.s., který ve skutečnosti již v roce 1995 převzala jím ovládaná společnost [redacted] takto vytvořenou domnělou pohledávku za [redacted] P [redacted] S [redacted] koupila společnost [redacted] a na účty posledního věřitele z oné „pohledávky“, společnost [redacted] uhradila do Lichtenštejska částku blízkí se 20.000.000 Kč (konkrétně 18.600.000,- Kč), krátce na to [redacted] L [redacted] F [redacted] koupil v exekuční dražbě uvedené nemovitosti [redacted] P [redacted] S [redacted] v [redacted] za 29.030.000,- Kč a společnost [redacted] požádala o použití této částky na úhradu oné „pohledávky“ vůči [redacted] P [redacted] S [redacted] čemuž zabránily policejní orgány, takže společnost [redacted] se přihlásila s onou „pohledávkou“ v tvrzené výši 45.165.321,- Kč včetně příslušenství do insolvenčního řízení zahájeného ve věci úpadku v mezidobí odsouzeného [redacted] P [redacted] S [redacted]. Na doklad těchto skutečností ocitoval státní zástupce v podané stížnosti obsah řady shromážděných

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

listin a podstatné části výpovědí slyšených osob. Vyslovil přitom přesvědčení, že z nich je zřejmé, že do uvedených nemovitostí v [redacted] P [redacted] S [redacted] investoval část finančních prostředků podvodně vylákaných prostřednictvím společnosti [redacted] na jejích klientech, že daná dražba těchto nemovitostí byla nezákonná, že jí byl fakticky legalizován výnos z trestné činnosti [redacted] P [redacted] S [redacted], že její realizací byla vyvedena podstatná část majetku [redacted] P [redacted] S [redacted] z dosahu poškozených klientů společnosti [redacted] a že se tak stalo v součinnosti [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho právníků s [redacted] L [redacted] F [redacted] a exekutorem [redacted] D [redacted] T [redacted] S poukazem na tyto skutečnosti – a na to, že trestnost této legalizace výnosů z trestné činnosti a poškození věřitelů [redacted] P [redacted] S [redacted] je již promlčena – navrhl, aby Městský soud v Praze zrušil napadené usnesení a vyslovil zabránění uvedených nemovitostí v [redacted] ve prospěch státu.

3. Městský soud v Praze přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroků napadeného usnesení a řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.
4. Napadené usnesení je v pořadí třetím rozhodnutím v dané věci vyneseným soudem prvního stupně o návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí. Prvním z těchto usnesení – usnesením č.j. 6 T 262/2015-216 ze dne 17. dubna 2018 – byl návrh státního zástupce na zabránění daných nemovitostí zamítnut, avšak toto usnesení bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze č.j. [redacted] ze dne 26. června 2018. Druhým z těchto usnesení – usnesením č.j. [redacted] ze dne 23. října 2018 – bylo soudem prvního stupně naopak uvedenému návrhu vyhověno a bylo jím vysloveno zabránění daných nemovitostí. Toto usnesení bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze č.j. [redacted] ze dne 4. ledna 2019, jímž byla zamítnuta stížnost [redacted] L [redacted] F [redacted] proti němu. Obě tato rozhodnutí ovšem byla zrušena usnesením Nejvyššího soudu v Praze č.j. 5 Tdo 1069/2019-584 ze dne 12. prosince 2019, jímž bylo zároveň soudem prvního stupně příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. V dalším průběhu řízení soud prvního stupně doplnil dokazování a dne 2. června 2021 rozhodl napadeným usnesením.
5. K soudu prvního stupně byla v dané trestní věci podána obžaloba na [redacted] L [redacted] F [redacted] pro dva skutky, první kvalifikovaný jako pomoc k trestnému činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 171 odst. 2 písm. a) někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 30. června 2006, druhý kvalifikovaný jako pokus trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 2 písm. b), odst. 4 někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009. Věc byla vedena pod sp. zn. [redacted] Dne 2. listopadu 2015 však byl první z uvedených skutků vyloučen k samostatnému projednání pod sp. zn. 6 T 262/2015. Rozsudkem vyneseným ve věci vedené nadále pod sp. zn. [redacted] dne 12. února 2016 pak byl obžalovaný [redacted] L [redacted] F [redacted] zproštěn obžaloby pro druhý z uvedených skutků kvalifikovaný jako pokus trestného činu poškozování věřitele, a to s ohledem na to, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se dopustil stíhaného skutku. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 11. srpna 2016. V návaznosti na to bylo usnesením soudu prvního stupně č.j. 6 T 262/2015-142 ze dne 10. října 2016 pro promlčení zastaveno trestní stíhání obžalovaného [redacted] L [redacted] F [redacted] pro první z uvedených skutků kvalifikovaný jako pomoc k trestnému činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Promlčení trestního stíhání pro stejný skutek představovalo zároveň překážku trestního stíhání dalších dvou osob figurujících v tomto případě, a to soudního exekutora [redacted] D [redacted] T [redacted] a původního majitele daných nemovitostí v [redacted] P [redacted] S [redacted]. Posledně jmenovaný – [redacted] P [redacted] S [redacted] – nemohl být kvůli promlčení trestního stíhání před soud postaven ani pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin poškozování věřitele a trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti, avšak v mezidobí byl rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 19. února 2004 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 6. června 2006 odsouzen za podvodné vylákání finančních prostředků ve výši přesahující miliardu korun na stovkách

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

poškozených klientů společnosti [REDAKCE]. V této jeho trestní věci – vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] – byl usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 14. června 2000 postupem podle § 47 odst. 1, odst. 4 alinea 2 trestního řádu zajištěn jeho majetek – včetně uvedených nemovitostí v [REDAKCE] zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území [REDAKCE] na listu vlastnictví č. [REDAKCE] – za účelem uspokojení nároků poškozených klientů společnosti [REDAKCE]. Přesto však – aniž by k tomu byl dán Městským soudem v Praze nebo jiným orgánem činným v trestním řízení souhlas – byly uvedené nemovitosti dne 1. prosince 2005 prodány v exekuční dražbě organizované soudním exekutorem [REDAKCE] D [REDAKCE] T [REDAKCE]. Příklepem tohoto soudního exekutora sp. zn. [REDAKCE] tyto nemovitosti získal [REDAKCE] L [REDAKCE] F [REDAKCE]. Právě pro účastenství na této dražbě přitom byl – mimo jiné – postaven před soud prvního stupně ve věci původně vedené pod sp. zn. [REDAKCE] a poté pod sp. zn. 6 T 262/2015. Po zastavení jeho trestního stíhání pro promlčení soud prvního stupně jednal ve věci o návrhu státního zástupce na zabrání daných nemovitostí aktuálně patřících [REDAKCE] L [REDAKCE] F [REDAKCE]. Poprvé jeho návrhu nevyhověl, podruhé mu vyhověl a potřetí – napadeným usnesením – mu opět nevyhověl.

6. Státní zástupce navrhl zabrání daných nemovitostí v obci Rabyně z důvodu uvedeného v § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Soud prvního stupně vyslovil svým druhým usnesením – usnesením č.j. 6 T 262/2015-321 ze dne 23. října 2018, potvrzeným usnesením Městského soudu v Praze č.j. 7 To 469/2018-346 ze dne 4. ledna 2019 – jejich zabrání s odkazem na ustanovení § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Podle § 101 odst. 2 trestního zákoníku přitom může soud uložit zabrání věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc

- a) náleží pachateli, který byl odsouzen za trestný čin, ze kterého věc pochází,
- b) náleží pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,
- c) náleží pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- d) náleží nepřičetné osobě, která spáchala čin jinak trestný,
- e) náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl, nebo která ji jinak nabyla, nebo
- f) je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo obdobném zařízení anebo v podílovém fondu.

Toto ustanovení tedy umožňuje v zásadě kterékoli osobě zabrat

- jednak věc získanou trestným činem nebo jako odměnu za něj,
- jednak věc nabytou jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj,
- jednak věc nabytou jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj.

Tím fakticky toto ustanovení otevírá prostor pro zabrání výnosů z trestné činnosti, a to nejen pachatelům trestných činů ale i třetím osobám.

7. V posuzovaném případě přicházelo v úvahu zabrání určitých věcí – konkrétně uvedených nemovitostí v [REDAKCE] – z důvodů uvedených v § 101 odst. 2 písm. b) a e) trestního zákoníku, tedy pokud náležely – a dosud náleží – pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit, a pokud náležely – resp. dosud náleží – jiné osobě, na kterou jí pachatel převedl, nebo která ji jinak nabyla. Ony nemovitosti nabyly jinak než převodem – specificky v dražbě – [REDAKCE] L [REDAKCE] F [REDAKCE] a toho za to nelze pro promlčení trestního stíhání stíhat ani odsoudit. Stejně tak není možné pro promlčení v této souvislosti stíhat a odsoudit ani toho, kdo tyto nemovitosti před ním vlastnil, tedy [REDAKCE] P [REDAKCE] S [REDAKCE] ani toho, kdo je v exekuční dražbě prodal, tedy [REDAKCE] D [REDAKCE] T [REDAKCE]. Soud prvního stupně vycházel původně – ve svém usnesení č.j. 6 T 262/2015-216 ze dne 17. dubna 2018 – z toho, že zabrání daných nemovitostí bylo možné jen pokud se trestněprávně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

postižitelného činu, jímž byly získány, dopustil [redacted] L [redacted] F [redacted] v jehož vlastnictví aktuálně jsou. Argumentoval přitom ve shodě se státním zástupcem důvodem jejich zabrání uvedeným v § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a pominul důvod jejich zabrání uvedený v § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku umožňující jejich zabrání i v případě trestněprávně postižitelného nakládání s nimi někým jiným. V druhém vyneseném rozhodnutí – v usnesení č.j. 6 T 262/2015-321 ze dne 23. října 2018 – shledal s odkazem na § 3 odst. 1 trestního zákoníku směrodatnou nyní platnou právní úpravu, podle níž přicházelo v úvahu – jak je zřejmé z výše uvedeného – jejich zabrání i pokud je [redacted] I [redacted] F [redacted] nabyt, aniž by byl pachatelem trestného činu, jímž s nimi bylo neoprávněně nakládáno. Zabrat je totiž bylo možné jak v případě, že byly získány trestným činem spáchaným jejich aktuálním majitelem, tedy [redacted] L [redacted] F [redacted] tak pokud je tento získal trestným činem někoho jiného, tedy trestným činem třetí osoby, v daném skutkovém rámci pak specificky trestným činem [redacted] P [redacted] S [redacted] nebo [redacted] D [redacted] T [redacted] případně věřitele, jenž se domáhal jejich exekuční dražby, a exekučního soudce, jenž povolil uvedenou exekuční dražbu. V druhém vyneseném usnesení přitom soud prvního stupně došel k závěru, že je [redacted] L [redacted] F [redacted] získal trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí, byť spáchaným někým jiným, konkrétně exekutorem [redacted] D [redacted] T [redacted] jenž prodejem daných nemovitostí v exekuční dražbě minimálně v nepřímém úmyslu zmařil výkon rozhodnutí o jejich zajištění ve prospěch klientů společnosti [redacted] poškozených podvodem [redacted] P [redacted] S [redacted] To, zda [redacted] L [redacted] F [redacted] jednal při jejich získávání v dobré víře či nikoliv, shledal za této situace právně irelevantním.

7. Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení č.j. 5 Tdo 1069/2019-584 ze dne 12. prosince 2019 – jímž zrušil druhé rozhodnutí soudu prvního stupně vynesené ve věci i na něj navazující potvrzující usnesení Městského soudu v Praze – shledal právní východiska těchto rozhodnutí neobhájitelnými.
8. Nejvyšší soud ČR předně označil za těžko obhájitelné pro posuzovaný případ použití stávající právní úpravy důvodů pro zabrání věci – zakotvené zákonem č. 55/2017 Sb. – pokud tato nebyla účinná v době spáchání činu, ve vazbě na něž je navrhováno zabrání nemovitostí figurujících v této trestní věci. Při takovém postupu by totiž byla – jak připomněl Nejvyšší soud ČR – osoba, proti níž se vede trestní řízení, výrazně více chráněná pro případ uznání na vinu a uložení trestu propadnutí věci – když v takovém případě není možno zpětně použít právní úpravu účinnou v době rozhodování, ale neúčinnou v době spáchání činu – oproti případu stejného postihu osoby, kterou nelze označit za pachatele trestného činu, resp. nelze shledat její vinu. Takový postup z pohledu Nejvyššího soudu ČR koliduje s principy, na kterých je vybudován demokratický právní stát založený na právní jistotě, předvídatelnosti práva, úctě k právům a svobodám občana a člověka, tedy na principech ústavněprávní síly, která vyplývají zejména z článku 1 odst. 1 Ústavy ČR.
9. Nejvyšší soud ČR současně shledal skutkově a právně nepodloženým závěr o tom, že se [redacted] D [redacted] T [redacted] svým jednáním při prodeji daných nemovitostí v exekuční dražbě dopustil trestného činu maření výkonu úředních rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) někdejšího trestního zákona. S poukazem na vývoj právní úpravy vztahující se k zajištění věci ve prospěch poškozených v tomto kontextu připomněl, že ani v původní a ani v pozdější právní úpravě účinné od roku 2004 do roku 2006 nebyl výslovně upraven vztah zajištění majetku pro účely uspokojení nároků osob poškozených trestným činem k ustanovením jiných právních předpisů, zejména pak k exekučnímu řádu a insolvenčnímu zákonu, jak je znám ze současného znění § 47 odst. 5 trestního řádu, zakotveného novelizací provedenou zákonem č. 253/2006 Sb. s účinností od 1. července 2006, kterou byly odstraněny nejasnosti ohledně režimu správy takového majetku a překlenuta absence jasných pravidel pro jeho prodej. V návaznosti na to upřesnil, že postup zvolený exekutorem [redacted] D [redacted] T [redacted] v posuzovaném případě nebyl v přímém rozporu s

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

nějakým konkrétním tehdy platným ustanovením trestního řádu, protože pravidlo o nepřípustnosti dražby věcí zajištěných ve prospěch poškozených v trestním řízení bylo zavedeno do trestního řádu až po provedení dané dražby. Nadto – jak v tomto kontextu zdůraznil Nejvyšší soud ČR – příslušné státní zastupitelství – které provedlo zajištění těchto nemovitostí a podle doslovného znění tehdejší právní úpravy mělo vykonávat jejich správu v celém průběhu jejich zajištění – bylo plně vybaveno informacemi o probíhající dražbě, které nijak nebránilo, a rozhodnutí o její kriminalizaci učinilo až s notným časovým odstupem, a to přesto, že nerozporovalo vyvolávací cenu a zjevný nepoměr mezi cenou daných nemovitostí, za kterou byly vydraženy, a jejich reálnou cenou, dovedilo až dodatečně.

10. Nesprávným shledal Nejvyšší soud ČR také názor, že právně irelevantním bylo to zda I. F. jednal při získávání daných nemovitostí v dobré víře či nikoliv. Na adresu toho se vyslovil v tom smyslu, že i pokud se exekutor D. T. dopustil trestného činu – at' už sám nebo v součinnosti s dalšími osobami – bylo pro rozhodnutí o zabránění věci nezbytné se zabývat tím, zda osoba, která věc získala, ji nabyla v dobré víře, neboť v takovém případě nelze věc zabrat podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Toto ustanovení je totiž podle názoru Nejvyššího soudu ČR nutno vykládat v souladu s konfiskační směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU, která předcházela a iniciovala přijetí zákona č. 57/2017 Sb., jímž byla zavedena rozšířená možnost zabrat věci i třetím osobám, a tato směrnice ve svém článku 6 odst. 2 stanoví, že v daných případech nemají být dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře. Při ukládání ochranného opatření podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku – to znamená při zabránění věci – je tedy soud povinen zkoumat, zda třetí osoba, jejíž majetek byl zabrán, ji od pachatele trestného činu nabyla v dobré víře či zda věděla nebo měla vědět, že převáděný majetek je nezákonného původu nebo že jde o převod s cílem vyhnout se propadnutí či zabránění převáděných věcí. V této souvislosti zároveň Nejvyšší soud ČR poukázal na zásadu přiměřenosti při ukládání ochranných opatření podle § 96 odst. 1 trestního zákoníku a dovedl, že pokud je zjištěno, že třetí osoba věc nabyla úplatně za odpovídající cenu a navíc v dobré víře, jeví se jakýkoliv postih jako zcela nepřiměřený a jako neadekvátní a nespravedlivý zásah do práv vlastníka.
11. Celkově vzato Nejvyšší soud ČR uzavřel, že I. F. ze v posuzovaném případě ochranné opatření ve formě zabránění daných nemovitostí uložit pouze pokud státní zástupce doloží nové zásadní důkazy k prokázání vlastních tvrzení o zlé víře I. F. a jeho zapojení do machinací s předmětnými nemovitostmi a zároveň pokud bude prokázáno, že předmětné nemovitosti byly výnosem konkrétního trestného činu.
12. Soud prvního stupně v pokračujícím řízení doplnil z podnětu státního zástupce dokazování ve věci o doplňující výsledky několika již v minulosti slyšených osob, o nová svědectví několika dalších osob a o nově opatřené listinné důkazy. V nyní napadeném – nově vydaném – usnesení správně shledal nezbytným vyřešit jako předběžnou otázku to, zda v posuzovaném případě došlo k trestněprávně postižitelnému činu někým, koho nelze stíhat a odsoudit, zda dané nemovitosti byly výnosem z konkrétního trestného činu a zda se I. F. zapojil do machinací s nimi, resp. zda při jejich získávání jednal v dobré nebo zlé víře. Shledal přitom, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se D. T. dopustil trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, že I. F. se na tomto trestném činu podílel jako pomocník, že dané nemovitosti figurující v tomto případě byly přímým či zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, at' už D. T. P. S. nebo někoho jiného, že I. F. nenabyl předmětné nemovitosti v dobré víře a že v průběhu dražby nedošlo k ekvivalentní výměně hodnot. Fakticky však veškeré hodnocení provedených důkazů soustředil na posouzení jediné skutečnosti, a to zda výsledek exekuční dražby daných nemovitostí v obci byl předem dohodnut, a jeho hodnotící úvahy k této skutečnosti vyústily do konstatování,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

že na základě provedeného dokazování nebylo možné učinit dostatečně podložený a jednoznačný závěr o předem sjednané (fiktivní) exekuční dražbě a s tím souvisejícím zlém úmyslu I F se této dražby zúčastnit. Ostatní – výše shrnuté – závěry pak nijak nerozvedl. Při hodnocení provedených důkazů přitom pominul některé podstatné skutečnosti, některé hodnotící úvahy ponechal nedotažené, nevyhodnotil náležitě všechny provedené právně významné důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech a některé důkazy opomenul. V důsledku toho vyzněla jeho skutková zjištění nepřesvědčivě a nadto nebyla vztažena ke všem podstatným okolnostem případu. Napadené usnesení tak nemohlo obstát a nezbylo než jej postupem podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušit.

13. Před vynesením napadeného usnesení šel soud prvního stupně nad rámec původního dokazování provedením doplňujících výslechů V B a D T slyšením osmi osob přítomných u exekuční dražby daných nemovitostí v obci a to I H M Š T Č, I T, R S, J P A K a P Č umožněním svědectví M H a provedením důkazu několika nově opatřenými listinami, mezi nimi písemnými poznámkami P Č k průběhu dané exekuční dražby a originálem protokolu o ní. Na druhé straně nevyhověl návrhu na doplnění dokazování výslechem tří svědků, konkrétně exekučního soudce Z K, V B mladšího a manželky V B staršího M B a to s konstatováním, že by šlo o zcela okrajová svědectví nezpůsobilá zvrátit dosavadní skutková zjištění, ačkoliv se měli vyjádřit k tomu, co podle něj zůstalo neobjasněné nebo sporné. Stejně tak rozporně vyznělo to, že nevyzval k vydání dokumentace a poznámek k průběhu exekuční dražby daných nemovitostí A K právního zástupce J P zatímco obdobnou dokumentaci a poznámky P Č zástupce I F na dané dražbě, shledal zásadními. Nadto, nevyslechl M Š někdejšího společníka J P jenž podle něj měl být rovněž přítomen na dané exekuční dražbě, a spokojil se s přehledem dražebních jistin složených dražiteli, kteří se zapojili do této dražby, předloženým exekutorem D T aniž by opatřil úplný výpis z příslušného bankovního účtu tohoto exekutora.
14. Soud prvního stupně shledal v části napadeného usnesení věnované hodnocení důkazů, že účastníci dražby, kteří se mezi sebou neznali, nepoukázali na žádnou skutečnost, která by svědčila pro předem dohodnutou dražbu s předem známým výsledkem. Ve skutečnosti se však k ní ve svých výpovědích v konkrétních vyjádřeních pouze J P jeho právní zástupce A K a P Č který na ní zastupoval I F zatímco všichni ostatní dražitelé – I H M Š T Č I T a R S – vypovídali velice vyhýbavě a neurčitě s tím, že si k ní již nic nevybavují. Soud prvního stupně přitom konstatoval, že „výpovědi svědků J P a A K vnesli do dokazování naprostý chaos, když svorně v podrobnostech popsali svou účast na dané dražbě, avšak nedokázali vysvětlit, z jakého důvodu nebyl J P uveden v dražebním protokolu jako jeden z dražitelů a proč nefiguroval v přehledu složitelů dražební jistiny předloženém D T mezi těmi, kdo takovou jistinu složili“. Soud prvního stupně se v tomto ohledu přiklonil k svědectví P Č zástupce I F na dané dražbě, jenž je s ním spojen též ekonomickými zájmy, který potvrdil přítomnost J P při dané dražbě, ovšem ne v pozici dražitele. Soud prvního stupně tak učinil s argumentem, že tato jeho výpověď a jím předložené poznámky o průběhu dané exekuční dražby korespondovaly s dokumentací předloženou exekutorem D T včetně té obsažené v jeho exekutorském spisu. Jím ručně psané písemné poznámky – obsahující údaje o jednotlivých příhozech až do nejvyššího 29 030 000 Kč, kterým I F dražbu vyhrál – přitom označil za doklad zvyšující jeho věrohodnost, neboť byly naprosto shodné s rekapitulací příhozů založených v exekučním spise a nezahrnovaly

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

žádný záznam, z něhož by bylo možné usoudit na to, že cena vydražených pozemků měla být předem známa. Státnímu zástupci v této souvislosti vytknul, že neobjasnil důvody zadání znaleckého posudku k ocenění daných nemovitostí prodaných v uvedené dražbě znalecké kanceláři Dušek s.r.o. a že „ignoroval fakt, že za dané pozemky byla v dražbě uhrazena adekvátní protihodnota, odpovídající znaleckému odhadu znalecké kanceláře A-Consult s.r.o.“ Sám přitom nijak nerozvedl z jakého důvodu považoval za směrodatný tento odhad a za neobhájitelné ocenění daných nemovitostí znaleckou kanceláří Dušek s.r.o. na částku 64.000.000 Kč, odpovídající částkám, na níž byly ohodnoceny hned dvěma znalci na žádost P S v období krátce předcházejícím dané dražbě. Nové svědectví M H pak vyhodnotil jako krajně nevěrohodné, a to s poukazem na to, že tento svědek – na rozdíl od ostatních slyšených osob – si pamatoval téměř po dvaceti letech řadu detailů, včetně těch týkajících se schůzky v pizzerii na s V B P S a L F na níž mělo dojít k dohodě o dražbě daných nemovitostí mezi posledně uvedenými, a to přesto, že na tuto schůzku nešel jako zájemce o danou dražbu, ale chtěl řešit s L F otázky zajištění reklamy pro automobilové závody. L F přitom připustil, že s ním mohl jednat o takové reklamě, i to, že daná schůzka se patrně uskutečnila a že na ní mohl projevit zájem o účast na dražbě daných nemovitostí, avšak vyloučil, že by ohledně ní došlo k jakékoliv dohodě mezi ním a P S. Ten se k dané záležitosti vůbec nevyjádřil, ale k dispozici bylo svědectví V B jenž se k ní v průběhu řízení vyjádřil podrobně ve svých výpovědích hned několikrát a vždy shodně. Daná dohoda podle něj měla spočívat v ujednání o tom, že I F vydraží dané nemovitosti v patřící P S v exekuční dražbě za předem danou částku 29 až 30 milionů korun, což měla být přibližně polovina její tržní hodnoty, a současně sám nebo prostřednictvím jiné osoby koupí pohledávku, pro kterou byla nařizována uvedená dražba, aby se mu částka, za kterou dané pozemky získá, mohla vrátit zpět. Fakticky tak měl do dané operace investovat částku kolem 20 milionů korun, která měla být uhrazena za uvedenou – fiktivní – pohledávku na předem určené bankovní účty v Lichtenštejnsku a získat měl dané pozemky v podstatně vyšší hodnotě a F S měl dané pozemky vyvést ze svého majetku zajištěného ve prospěch poškozených klientů společnosti a transformovat je do jiné hodnoty, konkrétně do oněch finančních prostředků uhrazených za uvedenou fiktivní pohledávku. V pozadí celé operace měli stát právníci P S M I a J S spolužáci exekutora D I z právnické fakulty a jeho kamarádi. V trestním řízení vedeném proti I F byl v daném jednání spatřován podíl na poškození věřitelů P S vyvedením daných nemovitostí z jeho majetku a pomoc k maření výkonu rozhodnutí státního zástupce o zajištění daných nemovitostí ve prospěch klientů společnosti poškozených podvodem P S na nich. Pro případ prokázání tohoto jednání bylo možné spatřovat v daných nemovitostech – ale i v částkách poukázaných na uvedené lichtenštejnské bankovní účty – výnos z takové trestné činnosti, ať už P S nebo I F a D T. Soud prvního stupně v napadeném usnesení konstatoval na adresu svědectví V B že „působilo věrohodně, avšak zůstalo v procesu dokazování osamoceno a bylo vyvráceno výpověďmi ostatních účastníků dražby“. V podstatě o tento hodnotící závěr – nijak blíže nerozvedený a nepodložený – soud prvního stupně po skutkové stránce opřel výrok napadeného usnesení o zamítnutí návrhu na zabránění daných nemovitostí, neboť z něj vyvodil všechny další výše uvedené skutkové závěry. Dané tvrzení však zjevně neodpovídalo skutečnosti, a to už proto, že svědectví V B o uvedených skutečnostech nezůstalo v procesu dokazování osamoceno, neboť plně ve shodě s ním je popsal svědek M H. Soud prvního stupně navíc nijak neobjasnil jak je mohly vyvrátit výpovědi „ostatních účastníků dražby“, když ani jeden z nich neměl být účasten uvedené schůzky, na níž mělo dojít k dané dohodě. Ve skutečnosti ve věci stály proti sobě dvě skutkové verze, a to skutková verze V B a skutková verze I F. Ve shodě se skutkovou verzí V B vyznělo svědectví M

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

H[redacted] podané po citovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, přičemž uskutečnění kroků, které měly být součástí uvedené dohody mezi P[redacted] S[redacted] a L[redacted] F[redacted] bylo v procesu dokazování doloženo opatřenými listinnými důkazy. To také soud prvního stupně shledal již v prvním a druhém usnesení vyneseném v této trestní věci, když uzavřel, že důkazně doložená geneze kroků organizovaných P[redacted] S[redacted] – tehdy nepravomocně odsouzeným za podvod na klientech [redacted] – vyvrcholila dražbou dne 1. prosince 2005 a měla zajistit vyvedení majetku zajištěného pro alespoň částečné uspokojení pohledávek poškozených klientů [redacted]. Za dané situace šlo o posouzení toho, zda byl L[redacted] F[redacted] zapojen od určité chvíle do dané operace s vědomím všech rozhodných skutečností, tedy fakticky zda jednal na základě dohody s P[redacted] S[redacted] kterou popsal V[redacted] B[redacted] a o níž nově svědčil též M[redacted] H[redacted].

15. Shromážděnými listinnými důkazy byly zmapovány následující výchozí skutkové okolnosti: Dané nemovitosti v obci [redacted] byly původně v majetku [redacted] a po určitou dobu byla část z nich zatížena restitučními spory. P[redacted] S[redacted] o ně projevil zájem v roce 1991 a jejich převod do jeho majetku byl završen dne 14. května 1999 povolením vkladu jeho vlastnického práva k nim do katastru nemovitostí Katastrálním úřadem v [redacted]. Stalo se tak rozhodnutím tohoto úřadu č.j. [redacted]. V té době již měl jejich část i s objekty na nich stojícími pronajaté J[redacted] P[redacted] jenž na nich provozoval [redacted] a to spolu se zámeckým hotelem [redacted]. Již dne 13. června 1991 získal P[redacted] S[redacted] od Komerční banky a.s. na základě úvěrové smlouvy reg. č. [redacted] úvěr ve výši 17.000.000 Kč na rekonstrukci rekreačního areálu [redacted] s konečnou splatností dne 25. května 1995. Dne 2. května 1995 smluvně převzala závazek P[redacted] S[redacted] z tohoto titulu jím ovládaná společnost [redacted]. Komerční banka a.s. s tím vyslovila souhlas dne 29. června 1995. Dne 24. června 1998 Krajský obchodní soud v Praze prohlásil pod č.j. [redacted] na majetek společnosti [redacted] konkurz a do něj dne 21. července 1998 Komerční banka a.s. přihlásila pohledávky ve výši 273.000.000 Kč, mezi nimi i pohledávku z titulu uvedené úvěrové smlouvy. Krátce na to – dne 3. listopadu 1998 – byl prohlášen konkurz také na majetek další společnosti ovládané P[redacted] S[redacted] a to společnosti [redacted] pod jejíž hlavičkou nabízel projekt výstavby levných rodinných domů na různých místech v okolí Prahy, a klienti této společnosti na něj začali podávat trestní oznámení pro podvod na nich. Dne 23. listopadu 1998 postoupila Komerční banka a.s. pohledávku z uvedené úvěrové smlouvy společnosti [redacted] rovněž ovládané P[redacted] S[redacted]. Ten pak dne 17. srpna 1999 notářským zápisem [redacted] a [redacted] sepsaným notářem JUDr. Miloslavem Jindřichem, uznal svůj dluh ve výši 14.200.000 Kč vůči této společnosti se splatností do 17. srpna 2000, a současně k zajištění tohoto závazku dal do zástavy soubor daných nemovitostí v obci [redacted]. V té souvislosti si v listopadu roku 1999 nechal dané nemovitosti ocenit dvěma znaleckými posudky, přičemž znaleckým posudkem M[redacted] K[redacted] byla jejich tržní hodnota stanovena na částku 60.500.000 Kč a znaleckým posudkem Dagmar Lojkové na částku 61.320.000 Kč. Jako majetek v této hodnotě byly také vloženy do základního jmění společnosti [redacted]. Dne 21. prosince 1999 bylo v tzv. kauze [redacted] zahájeno trestní stíhání P[redacted] S[redacted] pro podvod, které skončilo odsuzujícím rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 19. února 2004, potvrzeným rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 6. června 2006. V průběhu trestního řízení v této trestní věci došlo usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [redacted] ze dne 14. června 2000 k zajištění majetku P[redacted] S[redacted] za účelem uspokojení poškozených klientů společnosti [redacted] a tomuto bylo v procesním postavení obviněného zakázáno s tímto zajištěným majetkem – jehož podstatnou část tvořily dané nemovitosti v [redacted] – nakládat. Do soudního stadia se řízení v této trestní věci dostalo podáním obžaloby v měsíci září roku 2001. V mezidobí došlo k částečnému uspokojení přihlášených pohledávek vůči úpadci [redacted] v jehož rámci získala společnost [redacted] 1.300.000 Kč. Na základě smluv datovaných dny 27. března 2002 a 26. dubna

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

2002 byla pohledávka z titulu uvedené úvěrové smlouvy z roku 1991 společností [redacted] postoupena společnosti [redacted] za níž jednali právníci [redacted] P [redacted] S [redacted] M [redacted] I [redacted] a [redacted] J [redacted] Š [redacted] bývalí spolužáci exekutora [redacted] D [redacted] T [redacted]. Ten je ve své výpovědi zařadil mezi své dlouholeté kamarády. Postupitel [redacted] přitom prohlásil, že v souladu s notářským zápisem [redacted] ze dne 17. srpna 1999, sepsaným [redacted] Miloslavem Jindřichem, je majitelem pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] v celkové výši 14.200.000. Kč. V měsíci září roku 2002 začalo hlavní líčení u Městského soudu v Praze v tzv. kauze [redacted] proti [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] a v listopadu téhož roku – konkrétně dne 11. listopadu 2002 – sepsal JUDr. Michal Voříšek notářský zápis [redacted] který zachytil průběh úkonu, jehož podstatou bylo uznání dluhu z titulu uvedené úvěrové smlouvy s Komerční bankou a.s. z roku 1991 [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho dohoda se společností [redacted] o splnění její pohledávky z tohoto titulu vůči němu se svolením k vykonatelnosti. Účastníci tohoto úkonu přitom prohlásili, že dne 17. srpna 1999 [redacted] P [redacted] S [redacted] a společnost [redacted] mezi sebou uzavřeli ve formě notářského zápisu dohodu, v níž [redacted] P [redacted] S [redacted] uznal svůj závazek ve výši 14.200.000 Kč z titulu úvěrové smlouvy uzavřené mezi ním a Komerční bankou a.s. dne 13. června 1991 a zavázal se uhradit též sjednaný úrok z dlužné částky, stejně jako to, že pohledávka z daného titulu v mezidobí přešla ze společnosti [redacted] na společnost [redacted]. Dne 12. června 2003 byl Exekutorskému úřadu [redacted] D [redacted] T [redacted] doručen návrh na nařízení exekuce ve věci oprávněné společnosti [redacted] zastoupené [redacted] J [redacted] Š [redacted] vůči povinnému [redacted] P [redacted] S [redacted]. Tvrzeným exekučním titulem byl notářský zápis JUDr. Miloslava Jindřicha [redacted] ze dne 17. srpna 1999 a notářský zápis JUDr. Michala Voříška [redacted] ze dne 11. listopadu 2002. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. [redacted] ze dne 25. července 2003 byla nařízena exekuce za účelem uspokojení uvedené pohledávky společností [redacted] vůči [redacted] P [redacted] S [redacted] na základě těchto notářských zápisů. Obvodní soud pro Prahu 1 – resp. rozhodující soudce – nebyl informován o zajištění majetku [redacted] P [redacted] S [redacted] – včetně mu patřících nemovitostí v obci [redacted] – ve prospěch poškozených klientů společnosti [redacted]. V období mezi vyhlášením odsuzujícího rozsudku Městského soudu v Praze v uvedené trestní věci [redacted] P [redacted] S [redacted] vedené pod sp. zn. [redacted] a vyhlášením rozhodnutí Vrchního soudu v Praze v ní – konkrétně dne 30. září 2004 – byla uzavřena mezi společnostmi [redacted] a [redacted] – první jednající [redacted] J [redacted] Š [redacted] a druhá jednající A [redacted] B. W [redacted] S [redacted] z [redacted] – smlouva o postoupení uvedené pohledávky společností [redacted] za [redacted] P [redacted] S [redacted] dne 5. května 2005 Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením sp. zn. [redacted] – pravomocným dne 22. června 2005 – povolil, aby do exekučního řízení místo oprávněného [redacted] vstoupila společnost [redacted] a dne 20. června 2005 vydal exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] usnesení sp. zn. [redacted] jímž nařídil exekuční dražbu daných nemovitostí [redacted] P [redacted] S [redacted] v obci [redacted] k uspokojení pohledávky společností [redacted] ve výši 22.345.924,40 Kč plus příslušenství a k pokrytí nákladů exekuce. Soudní exekutor stanovil pro účely exekuce cenu daných nemovitostí na částku 10.000.000 Kč, po odečtení závazků k nim se vážících na částku 7.600.000 Kč. Odkázal přitom na znalecký posudek Ing. Artura Riese ze dne 19. května 2004, ačkoliv již v roce 1999, tedy šest let před dražbou, si [redacted] P [redacted] S [redacted] nechal tytéž pozemky ocenit dvěma znaleckými posudky, které stanovily jejich tržní hodnotu na částku převyšující 60.000.000 Kč. Stejně tak v dražební vyhlášce ze dne 17. října 2005 byla cena dražených nemovitostí určena ve částku 7.600.000 Kč a nejnižší podání bylo stanoveno na 5.067.000 Kč. Dražba proběhla na Obecním úřadě [redacted] dne 1. prosince 2005. Vedle dalších dražitelů se do ní přihlásil též [redacted] I [redacted] F [redacted] za nějž na základě speciální plné moci jednal [redacted] P [redacted] Č [redacted]. Podle protokolu o této dražbě byli dalšími dražiteli 1. společnost [redacted] zastoupená [redacted] L [redacted] H [redacted] 2. společnost [redacted] zastoupená [redacted] T [redacted] Č [redacted] 3. R [redacted] S [redacted] 4. společnost [redacted] zastoupená [redacted] I [redacted] T [redacted] a 5. M [redacted] zastoupen M [redacted] B [redacted] a exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] přidělil příklep [redacted] L [redacted] F [redacted] jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

vydražiteli, když tento učinil nejvyšší podání, a to ve výši 29.030.000 Kč. Této dražbě dne 8. listopadu 2005 předcházelo uzavření smlouvy o postoupení pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] jako dlužníkem vyplývající z úvěru ze dne 13. června 1991 ve výši 22.345.921 Kč s příslušenstvím mezi postupitelem – společností [redacted] jednající G [redacted] W [redacted] S [redacted] jehož podpis na ní byl ověřen dne 18. listopadu 2008 – a postupníkem – společností [redacted] ovládanou [redacted] L [redacted] F [redacted] jednající jednatelkou D [redacted] P [redacted] nyní F [redacted] současnou manželkou [redacted] L [redacted] F [redacted]. Dohledána byla též další verze této smlouvy datovaná dnem 15. listopadu 2005 stejného obsahu, avšak s nižší cenou za postoupení dané pohledávky v celkové výši 35.500.000 Kč. D [redacted] F [redacted] dříve P [redacted] dne 25. listopadu 2005 oznámila exekutorovi [redacted] D [redacted] T [redacted] že společnost [redacted] je podle uvedené smlouvy novým nabyvatelem pohledávky z titulu uvedené úvěrové smlouvy proti [redacted] P [redacted] S [redacted] a to s tím, aby této společnosti byla uhrazena z výtěžku dražby daných nemovitostí v obci [redacted] jistina této pohledávky a její příslušenství v částce 40.851.743 Kč. Dne 14. prosince 2005 [redacted] P [redacted] S [redacted] I [redacted] F [redacted] protokolárně předal jako novému nabyvateli dané nemovitosti v [redacted] a [redacted] L [redacted] F [redacted] byl jako jejich vlastník zapsán do katastru nemovitostí dne 20. února 2006 poté co dne 6. února 2006 doplatil nejvyšší podání ve výši 29.030.000 Kč. Mezi tím – dne 4. ledna 2006 – společnost [redacted] poukázala ze dvou různých účtů vedených u ČSOB a.s. společnosti [redacted] na dva její bankovní účty vedené u LGT Bank v Lichtenštejnsku za postoupení pohledávky za dlužníkem [redacted] P [redacted] S [redacted] z titulu uvedené úvěrové smlouvy s Komerční bankou a.s. částky ve výši 6.500.000 Kč a 12.000.000 Kč, a toto doložila exekutorovi [redacted] D [redacted] T [redacted] s tím, že zbytek sjednané úplaty za postoupení dané pohledávky uhradí do deseti dnů od doložení pravomocného usnesení o rozvrhu rozdělované podstaty z prodeje daných nemovitostí v [redacted]. Exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] neuhradil z výtěžku exekuční dražby daných nemovitostí v [redacted] společnosti [redacted] žádnou částku díky zásahu Policie ČR. Inkasovanou částku 29.030.000 Kč následně převedl insolvenčnímu správci majetku [redacted] P [redacted] S [redacted] E [redacted] F [redacted]. P [redacted] S [redacted] byl dne 8. září 2006 dodán do výkonu dvanáctiletého trestu odnětí svobody uloženého mu za podvod na stovkách klientů společnosti [redacted] dne 7. října 2008 bylo s ním u Městského soudu v Praze zahájeno pod sp. zn. [redacted] insolvenční řízení, dne 23. dubna 2009 v něm byl zjištěn jeho úpadek a na jeho majetek byl prohlášen konkurz a dne 24. dubna 2009 byla do soupisu jeho majetkové podstaty insolvenčním správcem [redacted] E [redacted] F [redacted] zahrnuta částka 29.030.000 Kč, kterou zaplatil za vydražené nemovitosti v obci [redacted] I [redacted] F [redacted]. Dne 22. května 2009 tento přihlásil prostřednictvím své manželky D [redacted] F [redacted] do konkurzu na majetek [redacted] P [redacted] S [redacted] pohledávku společnosti [redacted] za ním mající původ v úvěrové smlouvě s Komerční bankou a.s. číslo [redacted] ze dne 13. června 1991 ve výši 45.165.321 Kč. Tuto pohledávku insolvenční správce [redacted] E [redacted] F [redacted] popřel a v návaznosti na to vedené incidenční řízení vyústilo posléze do vynesení rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. [redacted] ze dne 12. srpna 2018, jímž bylo určeno, že tato pohledávka za [redacted] P [redacted] S [redacted] neexistuje a že tento jí nemohl prohlášením ze dne 17. srpna 1999 účinně uznat, neboť tehdy již nebyl dlužníkem Komerční banky a.s. z titulu uvedené úvěrové smlouvy. Dovolání proti tomuto rozsudku bylo Nejvyšším soudem ČR odmítnuto rozsudkem č.j. 29 Cdo 591/2019-255 ze dne 29. dubna 2021. Exekuční dražba daných nemovitostí v [redacted] patřících původně [redacted] P [redacted] S [redacted] byla tedy provedena v rozporu s § 268 odst. 1 písm. b) tehdy platného občanského soudního řádu pro uspokojení oné neexistující pohledávky. Dne 11. července 2011 došlo k opětovnému zajištění daných nemovitostí v obci [redacted] usnesením policejního orgánu Policie ČR č.j. [redacted] ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [redacted] ze dne 15. prosince 2011 a s usnesením Vrchního soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 13. prosince 2012, tentokrát v trestní věci [redacted] L [redacted] F [redacted]. Jeho ústavní stížnost proti těmto rozhodnutím byla jako nedůvodná odmítnuta usnesením Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 3548/12 ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

27. června 2013. Pokud by došlo k zabránění daných nemovitostí v obci [redacted] bylo by možné z výtěžku jejich prodeje poměrně odškodnit poškozené klienty společnosti [redacted] – ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [redacted] – podle zákona č. 59/2017 Sb. o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení.

16. K podstatě celé operace ústící do dražby daných nemovitostí v obci [redacted] původně patřících [redacted] P [redacted] S [redacted] a do jejich získání [redacted] L [redacted] F [redacted] jejíž součástí mělo být to, co bylo kladeno za vinu [redacted] L [redacted] F [redacted] se vyjádřil především svědek V [redacted] B [redacted]. Jím uváděné skutečnosti vážící se k průběhu schůzky konané počátkem listopadu roku 2005, přibližně měsíc před uvedenou exekuční dražbou, potvrdil svědek M [redacted] H [redacted]. Z ostatních provedených důkazů – zvláště pak z důkazů listinné povahy – bylo možné usoudit na to, že fakticky bylo postupováno podle toho co podle obou jmenovaných bylo počátkem listopadu roku 2005 dohodnuto mezi [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho právníky na jedné straně a [redacted] I [redacted] F [redacted] na druhé straně. Pro tento závěr svědčila – a doposud svědčí – předně geneze postupování pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] z titulu úvěru jím čerpaného v roce 1991 od Komerční banky a.s. Z ní totiž vyplývá, že [redacted] P [redacted] S [redacted] již nebyl v inkriminované době dlužníkem z daného úvěrového vztahu. Přitom uplatněním dané pohledávky – ve finále postoupené společnosti [redacted] jejíž jedinou jednatelkou a společnicí je manželka [redacted] L [redacted] F [redacted] dříve P [redacted] – byl podložen návrh exekuce na majetek [redacted] P [redacted] S [redacted] a zpeněžení daných nemovitostí v [redacted] v exekuční dražbě provedené počátkem prosince roku 2005. To, zda byl [redacted] P [redacted] S [redacted] v inkriminované době dlužníkem z daného úvěrového vztahu, za této situace nepochybně bylo zásadní pro posouzení toho, zda bylo možné vést exekuci na jeho majetek, a pro posouzení její zákonnosti, stejně jako pro posouzení toho, zda – a případně kdo – profitoval z dané operace ústící do exekuční dražby uvedených pozemků v [redacted]. Geneze kroků organizovaných tehdy nepravomocně odsouzeným [redacted] P [redacted] S [redacted] která vyvrcholila právě exekuční dražbou daných pozemků v [redacted] konanou dne 1. prosince 2005, nadto svědčí o tom, že dané kroky měly zajistit vyvedení nejhodnotnější části majetku zajištěného v trestním řízení pro uspokojení pohledávek poškozených klientů společnosti [redacted] a jeho transformaci na jiné majetkové hodnoty mimo dosahu těchto poškozených. V projednávané trestní věci přitom byl [redacted] L [redacted] F [redacted] postaven před soud – mimo jiné – pro podíl na poškození věřitelů [redacted] P [redacted] S [redacted] vyvedením daných nemovitostí z jeho majetku a pro pomoc k trestnému činu [redacted] D [redacted] T [redacted] spočívajícímu v maření výkonu rozhodnutí státního zástupce o zajištění uvedených nemovitostí v [redacted] patřících původně [redacted] P [redacted] S [redacted] jejich prodejem v dané exekuční dražbě. Soud prvního stupně v tomto kontextu shledal v prvním usnesení vyneseném v této trestní věci k návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí – ve svém usnesení č.j. 6 T 262/2015-216 ze dne 17. dubna 2018 – že nebyly prokázány žádné pletichy spojené s touto dražbou ani předchozí domluva na vyvolávací ceně a zločinné spolčení [redacted] P [redacted] S [redacted] exekučního soudce, exekutora [redacted] D [redacted] T [redacted] a účastníků dané dražby, včetně [redacted] L [redacted] F [redacted] aniž by jakkoliv rozvedl, na základě čeho to shledal. V druhém usnesení vyneseném v této trestní věci k návrhu státního zástupce – v usnesení č.j. 6 T 262/2015-321 ze dne 23. října 2018 – konstatoval, že sled doložených kroků [redacted] P [redacted] S [redacted] ústících do exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted] svědčí pro závěr, že je činil s cílem vyvést dané nemovitosti ze svého majetku a transformovat je do jiných majetkových hodnot, k nimž by mu zůstal přístup. Současně shledal, že [redacted] P [redacted] S [redacted] mohl část finančních prostředků vylákaných na klientech společnosti [redacted] investovat do daných nemovitostí v [redacted] a že operace ústící do dané exekuční dražby těchto nemovitostí mohla být činěna v zájmu legalizace výnosů z trestné činnosti spáchané na klientech společnosti [redacted]. Zároveň však konstatoval – bez jakéhokoliv bližšího rozvedení – že tato skutečnost nebyla jednoznačně prokázána a že stejně tak nebylo jednoznačně prokázáno, že [redacted] L [redacted] F [redacted] jednal s vědomím toho

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

s jakým cílem podnikl P. S. kroky ústící do exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted] a že se s P. S. dohodl na svém zapojení do dané operace. Za nevěrohodné – a nedostatečně podložené – přitom označil svědectví V. B. o této dohodě. V třetím nyní přezkoumávaném usnesení – napadeném státním zástupcem – naopak shledal svědectví V. B. věrohodným, ovšem ani tentokrát z něj nevyšel s argumentem – nijak blíže nerozvedeným – že zůstalo v procesu dokazování osamoceno, když pomínil s ním korespondující svědectví M. H. které označil za nevěrohodné, stejně jako listinnými důkazy doložené kroky spojené s exekuční dražbou daných nemovitostí v obci [redacted] s postupováním fiktivní pohledávky, pro jejíž vymožení se konala, a s finančními transfery v te souvislosti realizovanými a připravenými. V řízení předcházejícím vynesení napadeného usnesení opomenul provést některé – výše uvedené – důkazy nově navržené státním zástupcem, které mohly přispět k objasnění rozhodných skutkových okolností případu, a v napadeném usnesení nezhodnotil provedené důkazy jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, jak mu ukládalo ustanovení § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. To fakticky vedlo k nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení v této části, takže nezbylo než jej zrušit postupem podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu.

17. Na soudu prvního stupně bude, aby v dalším řízení v potřebném rozsahu doplnil dokazování a náležitě vyhodnotil všechny provedené důkazy vztahující se k věci, aby důsledně shrnul učiněná skutková zjištění, aby na základě toho v naznačeném směru zhodnotil, zda bylo v souvislosti s nakládáním s danými zajištěnými nemovitostmi v obci [redacted] postupováno způsobem naplňujícím znaky určitého trestného činu, případně kdo s nimi takto nakládal, a zda [redacted] L. [redacted] F. [redacted] při jejich získávání jednal v dobré nebo zlé vůli, a aby poté znovu rozhodl o návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí a toto své rozhodnutí náležitě odůvodnil, se zohledněním všech skutečností, na něž poukázal Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí vynesném v této trestní věci.
18. Stížnost státního zástupce byla za daných okolností shledána důvodnou. Vzhledem k tomu, že doplnění dokazování a zhodnocení provedených důkazů ve výše uvedeném směru by šlo nad rámec přezkumné činnosti Městského soudu v Praze, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí soudu prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 3. srpna 2021

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.